



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

VI. Ei schismati Dux Saxoniae favet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

suprà Techellim Persam monachum patriæ religionis ritus mutantem: ecce tibi alium confimili nomine in Europa monachum, eodem tempore antiquam religionem magno animo propugnantem.

*Ac veluti si quando leo stribundus, & esse
Fulmineo metuendus aper, de monte ruentes
Fonsiculum ad tenuem properant, dum cadere neuter
Sustinet, in magnas exsurgunt protinus iras,
Exacuantq; seros dentes, tum plurima dantq;
Vulnera & accipiunt, donec qui robore victum
Se sentit fugit, & victoris subtrahit ira:*

Sic duo hi monachi, productis quasi etiam nigro & albo colore distinctis fratrum suorum cohortibus, concurrere & digladiari cœperunt (a) tanta utrumque pertinacia, vt velut ex duorum attritu lapidum scintilla excutiuntur, ita ex horum concursu ignis exortus sit quo vniuersa Christiana Respublica fere conflagrauit. Et Augustinus in primis, odio & inuidia, quæ non minus in monachorum claustris quam regum palatijs sæpe regnant, inductus, opimum sibi bolum è faucibus ereptum ægerrime ferens, vlcisci se, & Dominicans quæcumque posset impedimenta obijcere constituit: id quod facile effecturum se putabat, si modum hunc indulgentias prædicandi tamquàm nouum & commentitium salutis subsidium criminaretur, & deuotam Germanorum liberalitatem frigidaret, auaritiam ac latrocinia quæstorum seu concionatorum exaggerando, & vt mos est maleuolis, vera quædam plurimis falsis ac mendacijs miscendo (b). Quis enim eredat, tam procul illorum Prædicatorum D. Dominici filiorum animas ab omni pietate ac Dei timore abfuisse, vt tam execrabilis blasphemias, quarum ab aduersarijs accusantur, proferre ausi fuerint. At ex contentione hac (c) tamquam scintilla initio neglecta, tantum quantum videmus incendium natum est, quod momento longe lateque omnia amplexum, incomparabile damnum Ecclesiæ inuexit, & totum terrarum miscuit orbem.

VI. Primis his motibus statim potentissimus Germaniæ Princeps Fredericus Dux Saxonie sese immiscuit, eo quod Moguntio in Archiepiscopus Magdeburgici petitione fuisset posthabitus, tum etiam quod Ecclesiasticorum magnitudini & opibus inuideret. Tanto ergo faciliores aures Staupitio præbuit, à stationarijs illis seu quæstoribus Germaniam expilari, & paucorum auari-

tiam vix totius populi opibus expleri conuenienti: eundemque vt acriter sese opponeret, promisso suo fauore & auxilio, est cohortatus. Staupitius à Duce, vt dicere cœpimus, animatus, cœptam telam pertexere summa quidem diligentia allaborauit: nihilominus tamen vt Alexander olim primus Arianismi auctor, hæresi suæ nomen non dedit. (Arrio hunc ei honorem præcipiente) ita Staupitius quoque quamuis prunus lapidem, validiori postea brachio vibrandum, contra Ecclesiam coniecisset, sectæ tamen, cuius si non auctor, certè promotor fuerat, nomen dare non potuit, sed honorem hunc, vel potius turpitudinem alteri reliquit. E simili ferè contentione Bohemicum schisma, quod etiamnum durat, exitisse legitur. Quum enim Wenceslao regnante Academia Pragensis à Carolo IV. fundata Rectura Germanis commissa esset; Bohemi hac isti sive injuria sive injuriæ opinione, omnem vindicandi se de Germanis occasionem qua ruerunt. Nec multo post homo quidam de schola Wiclevi ex Anglia hæretici libros apportauit; è quibus Joannes Huss, bonus & subtilis Dialecticus disputandi materiam desumit, atque ita portas divisioni seu schismati aperuit. Hic ille est, qui primus haustum è Wiclevi libris venenum, per scholas passim disseminauit. Nec segnis Germani ad disputandum & contendendum incubuerunt; præcipua tamen de regimine & præminentia erat contentio; qua tandem Germani Bohemis cesserunt, qui Joanne Hussio duce novam sibi Ecclesiam formarunt, Rege interea homine ad seruiendum quam ad imperandum priori, conuiente, nec quidquam contra faciente. De hoc schismate prolixius hic agere supersedeo, ut de quo alibi, quando scilicet Bohemiæ statum indicaturus sum, quæcumque eò pertinent explicare constitutum habeo. Nunc duorum istorum

D 3 mo-

a *Theses Lutheri contra Indulgentias Anno 1517. pridie omnium SS. editæ, cum Epist. ad Alb. Archi-Episcopum Mog. Vid. Tom. 9. Op. Luth. German. Anno 1509. fol. 8. & seq. Tom. 1. len. fol. 12. Tom. 1. Epist. pag. 37. b Selnecc de Orat. Aug. conf. & vita Lutheri pag. 5. 6. contra Pontificis potestatem dicta insinuat. c Cochlin. Actis Luth. Vlenbergius in vita eiusdem referunt quomodo Tetzelius Prædic. Ord. Francosurti ad Oderam statim visis Lutheri Thesibus alias Theses opposuerit. Item Ioannes Major Eckius Ingelstadi. Theologus Annotationes in Theses Lutheri, ex quibus ad Disputationem Lipsiensem gradus factus est.*

monachorum de Ecclesiâ, ut illi de scholâ Cathedra inter se contendendum pugnam videamus; & quomodo spiritus discordiæ tertium quoque è suo claustro extraxerit, ostendamus.

QUOMODO DIABOLUS Ecclesiam vexaturus, Conuentus Fratrum spirituales & Oratoria obeat, atque etiam incat; quibusque artibus ad seducendos homines utatur.

CAPUT VII.

ARGUMENTUM.

- I. *Diaboli. primi mendaciorum architecti & parentis, in assilienda & turbanda Christi ecclesia consuetudo & versutia.*
- II. *Quomodo idem animas hominum à divina abstrahat devotione.*
- III. *Solus Dei amor omnem ad diuersandum nobis datum locum iucundum reddidit.*
- IV. *E Monachorum claustris & jam olim, & nostro etiam tempore complures heretici prodierunt.*
- V. *Insidia & machinationes quibus diabolus in supplantandis animabus utitur.*
- VI. *Contra Angelorum Sanctorum studium in iis seruans.*
- VII. *Lutherus à vita Monastica desilit.*

I. Ille, ille, inquam, qui vix creato è nihili visceribus hoc Universo, nefarium in ipso cælo bellum Deo inferre ausus est (qui que postea hic in terra jam ultra plures mille & sexcentos annos bellum contra hominem à se per serpentem in terrestri Paradiso victum (a) non minus strenuè quam continuo gessit) non tam vi quam versutia (b) omnibus in rebus utitur, ut qua omnes hujus Mundi homines vincit: quumque Creatori nocere nihil possit, in Creaturam ipsam suam effundere studet, non aliter quam latrunculi, qui hostium acie præterita, sarcinas non tam victoriæ quam prædæ spe invadunt. Solet idem ut S. Hieronymus quodam loco notat, bellum homini illaturus, non aperto Marte pugnare, sed insidias locis opportunis collocare, aut excubitores corrumpere. Idem tamquam explorator astutissimus, alieno assumpto habitu, adversariorum suorum qui Deo seruiunt, quorumque curæ & custodiæ Dei domus commissa est, fossas, valla & propugnacula transscendit, ibique curioso oculo omnia notat,

illud imprimis, quomodo vigiliæ habeantur, id est, qualis vita ab Ecclesiâ Prælati ducatur. Novit enim Religiosorum Deo; dicatur hominum domicilia Christianæ Republicæ esse propugnacula, secessum pietatis, fugam vitiorum, & latebras innocentie tutas. Ibi inclusi vivunt, qui ut in spiritus libertate dignius ac melius Deo servire, & tentationes quibus homines in hoc Mundo vexari solent, effugere possint, carnem domant & castigant: eoque tam vita quam nomine Religiosorum, ab iis qui in Mundo vivunt, discernuntur. (c) Hic ille omnes angulos, omnes recessus & latebras excutit, an forte animam aliquam ægram ejusque vitæ ædentem invenire, ac sanifici aliquem possit (d) quem carceris, flagellorum, cilicii, jejuniæ periculis carotitillet, cui sanguis bulliat, quemque ventrem ad helleuationem vocet: qui denique tamquam Psyllus aliquis, veneno suo aërem & terram poltea inficiat. Vbi jam quasi ex venæ tactu animadvertit illum renium febris teneri, alium aliquo alio male affecti animi morbo vexari, ut qui luxuriam præferat continentie, crapulam jejuniis, libertatem obediencie, humilitati gloriam, opes paupertati: Deus bonæ quantæ solertia magnus ille Venator plagas suas explicat, Vulcania retia tendit: immo ut prædam tanto certius assequatur, nassis suis aquam, plagis terram, & retibus aërem undique impedit. Diabolus superbissimus spiritus, (ait Religiosus quidam (e)) ejus tentationibus sæpe vexatus eodem modo quo domino suo servire sibi vult. nec hoc contentus, etiam quos potest servitio ejus subtrahit, ut quasi de ipso Deo triumphet. Tunc enim plenam sibi adeptus victoriam videtur. Mavult ille sibi serviri à Christiano quam à Judæo, à Catholico quam ab heretico, à Religioso quam à sæculari. (f) His (Religiosis scilicet) multo lautius stipendium solvere paratus est, propterea quod Deo sacrati fuerunt. Eiusmodi vasa si forte profanaverit, summam Deo contumeliam fecisse se putat; non aliter quam si quis, ut de hoste acerbius se vindicet, lectum ejus nuptialem polluat. Et quamvis ipse Monasteriorum, hic in montium & rupium cacuminibus, ibi in profunda & obscura valle, alibi inter saltus avios, alibi in vastis solitudinibus sitorum, positus à proposito cum deterrere quodammodo debere videatur; videmus tamen nec claustris, nec

habi-

a Gen. 3. b 1. Cor. 11. 2. &c. c Vide Platum de bono Status Religiosi. d 1. Petri. 5. c Albanus in Flagel. Elab. 40. 8. &c. Habacuc. 1. 16.